

מדינת ישראל
בית הדין לעררים לפי חוק הכניסה לישראל, תשי"ב-1952

ערר (י-ם) 3082-15

בית הדין לעררים בירושלים
בפני כב' הדיין אלעד אזר

העוררים:

1. פ. א.
 2. פלוני (קטין)
- ע"י עו"ד טל שטיינר

נ ג ד

המשיב: **משרד הפנים - רשות האוכלוסין וההגירה**

ע"י עו"ד טלי מור, הלשכה המשפטית

פסק דין

1. עניינו של ערר זה בהחלטת מנכ"ל הרשות, בתפקידו כיו"ר הוועדה הבינמשרדית המייעצת לקביעת ומתן מעמד מטעמים הומניטריים מיוחדים (להלן: "הוועדה הבינמשרדית" או "הוועדה") להעניק לעורר רישיון ישיבה מסוג ב/1, מטעמים הומניטריים.

העובדות הרלבנטיות

2. העורר 1 (להלן: "העורר") הינו אזרח XXX, יליד 1972, הגיע לישראל לראשונה כתייר בשנת 2002. לטענת המשיב, ביום 11.7.03 הורחק מישראל אך לא ידוע למשיב כיצד ומתי חזר לישראל. הערר שותק בענין זה.
3. במהלך שנת 2006 נרקם קשר זוגי בין העורר לגב' XXX, אזרחית ישראלית. בחודש פברואר 2007 פנתה גב' XXX אל לשכת המשיב לשם הסדרת מעמדו של העורר ונקבע לה תור לשם הצגת כל המסמכים הדרושים ליום 6.5.07. ביום 21.2.07 נעצר העורר בגין שהייה שלא כדין וציין כי הוא במערכת זוגית עם גב' XXX וכי היא בהריון. ביום 6.3.07 הורה ביה"ד לביקורת משמור על שחרורו.
4. ביום 11.3.07 הוגשה בקשת גב' XXX והעורר להסדרת מעמדו מכח נוהל חיים משותפים. ביום 12.6.07 אושרה בקשתם וניתן לעורר רישיון ישיבה מסוג ב/1 אשר הוארך מאת לעת עד ליום 18.11.09. ביום 4.11.09 אושרה בקשת העורר לשדרוג מעמדו וניתן לו רישיון לישיבת ארעי שהיה תקף לשנה.

מדינת ישראל

בית הדין לעררים לפי חוק הכניסה לישראל, תשי"ב-1952

5. ביום 21.12.10 סורבה בקשת העורר להארכת רישיון ישיבתו בהעדר ראיות לכנות הקשר ולניהול משק בית משותף. הוגש ערר פנימי על החלטה זו אשר נדחה ביום 14.9.11. על כן הוגשה השגה בפני ועדת ההשגה לזרים (מס' 590/11). ביום 23.10.13 ניתנה החלטת יו"ר ועדת ההשגה המקבלת את ההשגה ומורה על השבת עניינו של העורר וזוגתו לבחינה מחודשת. ברם, בשלב הזה עלו יחסי העורר וגב' XXX על שרטון והם נפרדו.
6. בין לבין, ביום 1.9.2007 נולד העורר 2 (להלן: "הקטין") וביום 1.4.14 ניתן פס"ד בביהמ"ש לענייני משפחה המצהיר כי העורר הנו אבי הקטין.
7. ביום 28.1.14 הוגשה בקשת העורר למתן מעמד מטעמים הומניטריים. לעורר נערך ראיון בלשכה וכן נערך ראיון טלפוני עם גב' XXX. ביום 31.5.15 הוגש לבית דין זה ע' 15-1828 בשל השתהות המשיב מלהכריע בבקשת העורר. באותו היום דנה הוועדה הבינמשרדית בעניינם של העוררים. בהמלצת הוועדה, החליט מנכ"ל הרשות להעניק לעורר מעמד הומניטרי וליתן רישיון ישיבה מסוג ב/1 למשך שנה. החלטתו נשלחה ביום 22.7.15 ועל כן ביום 6.8.15 נמחק הערר הקודם. מכאן ערר זה בו מבוקש כ ביה"ד יורה על מתן מעמד של קבע לעורר ולחלופין, מעמד של תושב ארעי.
8. ביום 11.4.16 התקיים בפני דיון במעמד העורר ואם הקטין וב"כ הצדדים. להשלמת התמונה אציין כי ביום 5.7.16 הגיש העורר בקשה לשדרוג מעמדו וביום 13.7.16 נדחתה בקשתו ע"י ראש הדסק. ערר פנימי שהוגש על החלטה זו נדחה ביום 17.8.16 ע"י מנהלת תחום אשרות וזרים ולפיה לא נמצא שינוי נסיבות מהותי מאז מתן ההחלטה הקודמת, המצדיק את שדרוג מעמדו של העורר, על כן הוארך רישיון ישיבתו של העורר, מסוג ב/1, בשנה נוספת.

טענות העורר

9. העורר שוהה בישראל למעלה מעשור, הינו אביו של אזרח ישראלי ומתפקד כאב מסור ואוהב לבנו, כיום בן שמונה. לעורר זכות להינשא לצד בנו ולהיות שותף בחייו ולסייע בגידולו. אין בין העורר לאמו של הקטין הסדר מזונות רשמי, אך בפועל העורר מעביר לידיה מדי שבוע סכום כסף שאינו קבוע – בהתאם לדרישת אמו של הקטין. על אף שהעורר מתגורר בריחוק מהקטין, הוא מקפיד להפגש עמו בכל שבוע.
10. טוענת ב"כ העורר כי על אף שהמשיב קיבל למעשה את כל טענות העורר בדבר הקשר הדוק עם בנו והתמיכה החיונית שהוא מעניק לבנו, לרבות האמור בחוות הדעת הסוציאלית שצורפה לבקשתו, החליט על מתן רישיון עבודה בלבד לעורר, למשך שנה, וזאת בלא נימוק או הסבר מדוע בחר דווקא במתווה זה. בהתחשב בגילו הצעיר של הקטין, נוכחותו המתמשכת של העורר בחייו חיונית. המעמד שניתן לעורר אינו מאפשר ודאות ויציבות, זאת כאשר אין סיבה להניח כי הנסיבות ישתנו בעתיד הנראה לעין.
11. החלטת המשיב בעניינו מפלה אותו ביחס למקרים אחרים שנדונו בוועדה, בנסיבות דומות, והולט להעניק לאב שנפרד מהאם הישראלית מעמד של תושב ארעי. ב"כ העורר הפנתה

מדינת ישראל בית הדין לעררים לפי חוק הכניסה לישראל, תשי"ב-1952

- לשלושה מקרים שנדונו בוועדה, אשר בשניים מהם האב היה המשמורן על הקטין, אך בכולם ניתן מעמד של תושב ארעי.
12. המשיב לא שקל כראוי את נסיבותיו ההומניטריות של העורר, בהן שהייתו של העורר בישראל במשך 12 שנים בהם החזיק ברישיון ישיבה מסוג ב/1 כשנתיים ולאחר מכן ברישיון של תושב ארעי; כן לא הביא בחשבון את עינוי הדין הממושך שנגרם לעורר הן בשלב בו עדיין קיים מערכת זוגית עם אם הקטין והן לאחר שהוגשה בקשתו למתן מעמד מטעמים הומניטריים.
13. ענין טענת המשיב כי אמו של הקטין "נעדרה" מההליך שהתנהל בפניו ואף לא צורפה כעוררת לערר דנן, טוענת ב"כ העורר כי בכך התעלם המשיב מהראיון הטלפוני שקיים עם האם ביום 28.5.14 בו תיארה באופן חיובי ביותר את יחסי העורר עם בנה.
14. בדיון בפני ציינה ב"כ העוררים כי, בהעדר מעמד של תושב ארעי לפחות, אין העורר יכול לרכוש עבור בנו ביטוח רפואי פרטי והוא נטול בטחון סוציאלי – דבר המשליך גם על הקטין. כן ציינה כי אם הקטין העבירה לעורר מכתב ממנה ומאמה ואף חתמה על תצהיר.

טענות המשיב

15. המשיב טוען כי אין לעורר זכות קנויה לקבל מעמד מכח הדין או הנוהל, לא כלשכן מעמד של תושב. משפקע הקשר הזוגי בין העורר לזוגתו אין עוד זכות מוקנית להישארות של בן הזוג הזר בארץ. לשר הפנים ולמי שהוא הסמך, נתון שיקול דעת רחב במיוחד בבואו להחליט איזה מעמד יש להעניק לאדם המבקש מעמד מעמים הומניטריים והתערבות ביהמ"ד בהחלטות הוועדה תעשה במקרים נדירים ויוצאי דופן.
16. המשיב צין כי אמו של הקטין מיאנה להתייצב לראיון בלשכת המשיב לצורך בחינת הבקשה ושיתוף הפעולה מצדה היה מוגבל. כן ציין כי יש משמעות להעדרם של הסדרי ראייה ומזונות בין העורר לאם הקטין.
17. שהייה ארוכת שנים בישראל אינה מהווה טעם הומניטרי כשלעצמו, ודאי כאשר חלק ניכר מהתקופה שהה העורר שלא כדין. העורר אף לא סיים מחצית ההליך המדורג ואינו המשמורן של הקטין. המעמד ההומניטרי ניתן בשל התחשבות בעקרון טובת הילד, ונוכח תפקוד העורר כאב, אך עקרון זה אינו נפגע בשל כך שלעורר ניתן רישיון מסוג ב/1 ולא מעמד של תושב כמבוקש, שכן מעמדו הנוכחי של העורר מאפשר לו להתגורר עם הקטין בישראל ולעבוד בישראל.

המסגרת הנורמטיבית

18. חוק הכניסה לישראל מסדיר את נושא מתן אשרות כניסה לישראל ורישיון שהייה בה למי שאיננו אזרח ישראל או בעל אשרת עולה או תעודת עולה. ככלל, מדיניות משרד הפנים היא כי אשרת שהייה תוענק לאזרחים זרים רק לפי החוק וזאת במקרים חריגים (בג"ץ 3403/97)

מדינת ישראל

בית הדין לעררים לפי חוק הכניסה לישראל, תשי"ב-1952

- אנקין נ' משרד הפנים, פ"ד נא(4) 522, 525 (1997)). עם זאת, מעבר להוראות החוק ובמסגרת שיקול הדעת שמוקנה לשר הפנים, יכול הוא ליתן היתר לשהייה בישראל על בסיס טעמים הומניטאריים מיוחדים (בג"ץ 9211/04 איבורה נ' משרד הפנים [נבו, 18.7.05]).
19. לענין הנפקות של פקיעת קשר הנישואין בטרם הסתיים ההליך המדורג, נפסק כך: "מכאן, שאם פקע קשר הנישואין, בין מחמת גירושין, בין מחמת פטירתו של בן הזוג הישראלי, בין מכל סיבה אחרת, נשמט הטעם מן ההליך המדורג שסופו התאזרחות או קבלת מעמד של קבע בישראל. הכלל הוא, שבמצב דברים זה נפסק ההליך ועל בן הזוג הזר לעזוב את ישראל (ראו, למשל, בג"ץ 874/07 אדמונינה נ' הלשכה למנהל אוכלוסין (8.11.2011)). (עמ"נ (י-ם) 17156-02-16 בלן נ' משרד הפנים [נבו, 15.6.16]; ראו גם בר"ם 4768/16 מיקולה נ' משרד הפנים [נבו, 16.6.16]).
20. "נוהל הטיפול בהפסקת הליך מדורג לבן זוג של ישראלי" מורה כי במקרה בו פקע הקשר הזוגי בשל ניתוק הקשר ולבני הזוג ילדים משותפים (סעיף ג.1.7.), יש לבחון באם התקיימו בבן הזוג הזר מספר קריטריונים מצטברים. אם אכן התקיימו כל הקריטריונים אזי זכאי בן הזוג הזר כי עניינו יועלה בפני הוועדה הבינמשרדית. ואלו הם הקריטריונים הרלבנטיים לעורר דנן: היה מצוי בקשר זוגי כן ואמיתי; קיבל רישיון לשיבת ארעי במסגרת ההליך המדורג (א/5); החזיק ברישיון זה למשך לפחות מחצית מתקופת ההליך המודרג (שנתיים); לבן הזוג הזר משמורת על הילדים המשותפים או שהוא מקיים איתם קשר קרוב ורצוף ודואג למזונותיהם ולצרכיהם.
21. הוועדה הבינמשרדית לעניינים הומניטאריים הוקמה כוועדה מייעצת למנכ"ל רשות האוכלוסין, ההגירה ומעברי הגבול, בבואו לבחון בקשות למתן מעמד בישראל, שהוגשו על-ידי מבקשים אשר אינם עומדים בקריטריונים הקבועים בנהלים השונים לקבלת מעמד והיא פועלת בהתאם לנוהל 5.2.0022 "הסדרת עבודתה של הוועדה הבינמשרדית המייעצת לקביעה ומתן מעמד בישראל מטעמים הומניטאריים". כבר נפסק, כי שיקול הדעת הנתון לוועדה הבינמשרדית לעניינים הומניטאריים הנו רחב ביותר, ובית-המשפט יתערב בו אך במקרים מצומצמים וחריגים (ע"ם 7422/07 לודמילה אלכסנדרובה נ' משרד הפנים (2.7.08); עת"מ (י-ם) 29350-09-10 דשי ואח' נ' משרד הפנים (31.8.11); עת"מ (י-ם) 234/10 סאלח אבו ליל נ' משרד הפנים (2.5.11); עת"מ (י-ם) 15878-01-11 נטליה אורלובה נ' משרד הפנים (27.4.11); ענין בוטנג, פסקאות 4-5.
- לשם יישום שיקול דעת זה נקבע הליך בחינה תלת שלבי של בקשה למתן מעמד בישראל למי שאיננו עומד בנהלים הקבועים לקבל מעמד בישראל במסגרת הנוהל. "השיקולים שעומדים לפני שר הפנים או הממונה מטעמו בהחלטה למתן מעמד הומניטארי מגוונים המה. בסופו של יום עליו להחליט האם המבקש שבפניו נכלל בגדר המקרים המיוחדים והחריגים למדיניות הכללית של משרד הפנים, עד כי מוצדק להעניק לו מעמד בישראל לפני משורת הדין (בג"ץ 2828/00 קובלבסקי נ' שר הפנים, פ"ד נז(2) 21, 28). " (מתוך פסק הדין בע"מ 471/12 מדינת ישראל נ' אנג'י בוטנג, [נבו, 8.7.12]).

מדינת ישראל בית הדין לעררים לפי חוק הכניסה לישראל, תשי"ב-1952

דיון והכרעה

22. יובהר כי אין מחלוקת כי העורר לא החזיק ברישיון של תושב ארעי לפחות מחצית מההליך המדורג ומשכך לא קמה לו זכות כי עניינו ידון בפני הוועדה הבינמשרדית. עם זאת, בהתאם לסעיף ג.12 לנוהל הפסקת הליך מדורג, רשאית ראש הדסק אצל המשיב להעביר עניינו של אזרח זר, שאינו עונה על הקריטריונים שנקבעו בנוהל, אם התרשמה כי על פניו קיימים טעמים הומניטריים מיוחדים שאינם נובעים מפקיעת הקשר. כך הוחלט בעניינו של העורר.
23. המלצת הוועדה בעניינו של העורר הינה להעניק לעורר רישיון ב/1 בלבד. מנכ"ל הרשות, אימץ ההמלצה זו במלואה. בלב המחלוקת העומדת בפני בערר זה ניצבת השאלה האם נפל פגם בהמלצת הוועדה הבינמשרדית, או בהחלטת מנכ"ל הרשות שאימץ אותה, המצדיק את התערבותו של בית דין זה. כאמור, שיקול הדעת המסור לוועדה ולמשיב בבואו להעניק מעמד מטעמים הומניטריים רחב במיוחד והביקורת השיפוטית על החלטות אלו הינה מצומצמת וצריכה להעשות בזהירות.
24. ב"כ העורר לא הצביעה על כל פגם שעולה לדידה, בפרוטוקול הדיון בוועדה או בהחלטת המנכ"ל, כגון ציון עובדה שאינה נכונה, העלאת שיקול זר או התעלמות משיקול רלבנטי.
25. אין מחלוקת בנסיבותיו של מקרה זה כי ראוי להעניק לעורר רישיון ישיבה בישראל, בעיקר בשל היותו אב מתפקד לבנו. המשיב טען כי הרישיון שניתן לעורר מאפשר לו לשהות בישראל לצד בנו ולעבוד לפרנסתו. ראוי להדגיש בעיני, בהקשר זה, כי העורר אינו המשמורן של הילדים, זאת בניגוד למקרים אחרים שהובאו בפני בית דין זה בהם ניתן מעמד הומניטרי לאלמנה או למי שנפרדה מבן זוגה ונותרה לטפל לבדה בילדיהם המשותפים. במקרים אלו אכן יש השלכות קשות על טובת הקטינים מקום בו המשיב מסרב להאריך רישיון ישיבה של תושב ארעי שניתן בהלך המדורג, ומחליט "לשנמך" את מעמד האם או האב) וליתן לה רק רישיון מסוג ב/1. לא זו בלבד, אלא שבעניינינו אין בידי העורר אפילו הסכם מזונות והסדר ראיה בנוגע לקטין ובצדק ציין המשיב נקודה זו לכף החובה. כאשר העורר אינו המשמורן על הקטין, אך בפועל פוגש בו על בסיס קבוע ומסייע בפרנסתו, הפגיעה בטובת הקטין מינורית מקום בו ניתן לעורר רישיון ב/1. רישיון זה מאפשר לעורר לחיות בישראל ולשמור על קשר קרוב לבנו ולעבוד לפרנסת שניהם.
26. הטענה בדבר העדר יכולת העורר לממן לקטין ביטוח רפואי משלים אינה כל עוד אינו מחזיק ברישיון של תושב ארעי אינה ממך הענין שכן העורר אינו המשמורן של הקטין ואין הוא יכול לרכוש עבורו ביטוח כזה או אחר - מצד אחד, ומצד שני יכול הוא לסייע לאמו של הקטין לממן כל ביטוח רפואי שימצאו לנכון לעשות עבור הקטין. גם ארעיות רישיון ב/1 אינה שונה מארעיות רישיון של תושב ארעי.
27. לא מצאתי ממש גם בטענת ב"כ העורר כי יש לראות בפרק הזמן הממושך ממועד הגשת הבקשה למתן מעמד מטעמים הומניטריים ועד שניתנה בה החלטה כטעם הומניטרי. ראשית, במסגרת פסה"ד בערר (י-ס) 1828-15 הובא נתון זה בחשבון ועל כן הושתו על המשיב הוצאות

מדינת ישראל

בית הדין לעררים לפי חוק הכניסה לישראל, תשי"ב-1952

נכבדות בסך 7,500 ₪. שנית, פרק הזמן שחלף ממועד הגשת בקשת העורר ועד למועד החלטת מנכ"ל הרשות, דהיינו, כשנה וחצי, ודאי אינו בלתי סביר באופן המהווה טעם הומניטרי כשלעצמו.

28. ב"כ העוררת ציינה את שהותו הממושכת בישראל כטעם הומניטרי אך הפסיקה כבר קבעה כי אין מדובר בטעם הומניטרי כשלעצמו. ודאי כך כאשר ממועד פקיעת אשרתו של העורר בשנת 2002 ועד לחודש מרץ 2007 שהה העורר בישראל שלא כדון, זאת אם מתעלמים מטענת המשיב כי העורר הורחק בשנת 2003 וחזר בנסיבות מעורפלות (ראו עע"מ 1692/11 לטיסיה אורלה נ' משרד הפנים [נבו, 9.11.11]).

29. מצאתי לנכון להתייחס לטענות שהעלה המשיב בערר שבפני, בהן ציין את העדרותה, כביכול, של אם הקטין וחוסר שיתוף הפעולה מצדה, בתמיכה לבקשת העורר שכן לסוגיה זו רלבנטיות לכל בחינה עתידית בעניינו של העורר בהקשר של בנו.

30. ראשית, טיעון ממך זה כלל לא נזכר בהחלטת מנכ"ל הרשות וכפי שיובהר - בצדק.

שנית, גם אם היה נתקל המשיב בהעדר כל שיתוף פעולה מצד אם הקטין - ולא אלו הם פני הדברים, עליו לזכור כי כאשר בני זוג נפרדים הדבר מלווה לעיתים במשקעים וסכסוכים, בין היתר על רקע תשלום מזונות והסדרי ראייה ואין לצפות, בהכרח, כי בן הזוג הישראלי יהיה שותף מלא ופעיל לבקשה מטעמים הומניטריים המוגשת מטעם בן הזוג הזר. הדגש במקרים כגון דא צריך להיות טובת הילדים המשותפים ובחינת הבקשה צריכה להיעשות מזווית ראייה זו ולא מתוך בחינה של יחסי ההורים, כל עוד אין להם השפעה ישירה על הקשר בין הילד להורה הזר.

שלישית, גם מקום בו מתנגד ההורה הישראלי לקיום קשר בין הקטין להורה הזר, או מציב קשיים במימוש קשר זה, על המשיב להיזהר שלא "לשחק" לידי של ההורה הישראלי מקום בו לא טובת הילד עומדת כנגד ענינו אלא רצון לבוא חשבון עם ההורה הזר, בשל משקעים אישיים שנותרו ביניהם עקב פרידתם, סכסוך משפטי תלוי ועומד וכיוב' ואף במקרה בו רקם ההורה הישראלי קשר זוגי חדש.

31. לא מצאתי כל פגם בפרק העובדתי שנפרס בפני הוועדה, בשיקולים שהעלתה ובנימוקי החלטת המנכ"ל, ודאי לא פגם המצדיק את התערבותי ואיני סבור כי החלטת המנכ"ל לוקה בחוסר סבירות. וכך נפסק אך לאחרונה לענין הביקורת השיפוטית של בית דין זה:

"הביקורת השיפוטית של בית משפט זה נועדה "לבחון את תקינות המעשה המינהלי ולוודא שהסמכות הופעלה על-ידי הרשות בגדרי סמכותה, משיקולים ענייניים ובמתחם הסבירות הפתוח לפניה" (עע"מ 9018/04 סאלם מונא ואח' נ' משרד הפנים (12.9.05)); כי בית- המשפט אינו שם עצמו בנעלי הרשות המינהלית, לא אמור לבצע במקומה את מטלותיה ואל לו להעמיד את שיקול-דעתו תחת שיקול-דעתה (עע"מ 10811/04 בעניין סורחי, לעיל; ובג"ץ 708/06 גורסקי נ' משרד הפנים (23.9.07)); וכי בית-המשפט אינו אמור לבחון האם ניתן היה לקבל החלטה נבונה יותר מזו שנתקבלה (בג"ץ 1905/03 ראגח עכל נ' מדינת ישראל - שר הפנים (5.12.10)), אלא אך מעביר את ההחלטה תחת שבט ביקורתו, בהתאם לכללי

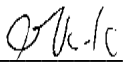

מדינת ישראל
בית הדין לעררים לפי חוק הכניסה לישראל, תשי"ב-1952

- המשפט המינהלי (בג"ץ 2028/05 חסן אמארה נ' שר הפנים (10.7.06)). בכלל זה, נדרש בית-המשפט לבחון אם שיקול הדעת הופעל "בתום לב, על יסוד שיקולים ענייניים, בשוויון, במידתיות ובסבירות" (בג"ץ 1905/03 בעניין ראגח עכל, לעיל); ואם ההחלטה ניתנה על-סמך בסיס עובדתי איתן, והתבססה על תשתית ראייתית אשר תומכת בהחלטה באורח סביר (עע"מ 8870/11 לוז סטלה פז גונזלס נ' משרד הפנים (25.4.13)). כך ככלל; וכך בפרט – בביקורת על החלטה בבקשה למתן מעמד מטעמים הומניטאריים, כאשר שיקול הדעת של הרשות המינהלית, להחליט מהו טעם הומניטארי מיוחד המצדיק מתן מעמד, רחב הוא. אמות מידה אלו בדבר היקף הביקורת על החלטת הרשות המינהלית, שהוחלו בעבר על-ידי בית המשפט המינהלי, מוחלות כיום על-ידי בית הדין לעררים. (עמנ (י-ם) 3642-10-15 ברהנו נ' משרד הפנים [נבו, 5.10.16]).
32. לנוכח כל האמור לעיל, דין הערר להדחות, הן לענין ההחלטה נשוא הערר והן לענין החלטת מנהלת תחום אשרות וזרים מיום 17.8.16. אשר על כן, יוכל העורר להגיש בחודש יולי 2017 בקשה חדשה לשדרוג מעמדו ההומניטרי. הבקשה תדון בפני מנהלת תחום אשרות וזרים.
33. העורר יישא בהוצאות המשיב בסך 3,000 ₪.

ניתן היום, כ"ג אדר תשע"ז, 21/03/2017 בהעדר הצדדים.

זכות ערעור על החלטה זו לבית המשפט המחוזי בירושלים, בשבתו כבימ"ש לעניינים מנהלים בתוך 45 יום.

אלעד אזר, דיין
בית הדין לעררים